

[Jytte Hilden]

som partier som Fremskridtspartiet og Venstre ønsker at fyre i bundter for at skaffe skattelettelser til dem, der er bedst aflagt i vores samfund. Hykleri er næsten for mildt et ord for den politik.

Ældre har brug for et langt mere aktivt liv. Dagcentre er kommet for at blive, oldekoller, pensionistkafeer, daghøjskoler for ældre, ja, kun fantasien sætter grænser for, hvad man kan kaste sig ud i. Fleksibilitet på arbejdsmarkedet kan være en af brikkerne. Vi Socialdemokrater holder fast på efterlønnen, det er væsentligt for os, men der er klart brug for en diskussion på sigt om tilbagetrækningsmønsteret.

Vi ønsker ikke, at pensionsalderen skal hæves. Det ønsker vi virkelig ikke generelt, men vi ønsker naturligvis ordninger, som er tilpasset den enkeltes livssituation og den enkeltes ønsker.

Ældregruppen er en mangfoldig gruppe. Vi skal skabe bedre kvalitet, og det behøver ikke at blive dyrere – det må gerne være billigere. Det er faktisk muligt at lave ting, det gør kommunerne rundt omkring både bedre og billigere med mere aktivitet for vore ældre medborgere. Kommunerne er godt i gang. Der skal være valgmuligheder, der skal være hjælp til selvhjælp, der skal være en vifte af tilbud.

Men ældres situation er meget forskellig. Ændringer kan let komme til at ramme de svageste ældre i vores samfund – de grupper, som ikke selv kan sige til, hvilke krav og ønsker de har, de grupper, der bor dårligst, de grupper, der går dårligst, de grupper, der har det socialt set dårligst.

For ældregruppen er en mangfoldig gruppe. De lever vidt forskelligt. Vi kan gøre livet lettere for disse mennesker ved at forenkle systemerne, ved at lette administrationen og ved at undgå hyppige og ikke særlig gennemanalyserede ændringer. Vi har set dem i de seneste år, og jeg orker næsten ikke at remse dem op, men jeg kunne nævne en lang liste af tiltag på det sociale område, som gør det nærmest kaotisk ude i kommunerne. I dag kan ikke en djævel finde rundt og derfor heller ikke vi andre dødelige.

Kommunerne opfordrer os til at lade være med disse hovsaløsninger, undgå de hyppige ændringer i den sociale lovgivning, lade være med at give alt for korte frister, lade være med at gennemføre et utal af overgangsordninger. Kommunerne vil såmænd bare gerne have stør-

re kommunalt råderum og ikke alle disse uhåndterlige forslag, og det forstår man da godt.

Jeg skal på vegne af Socialdemokratiet, Centrum-Demokraterne og Socialistisk Folkeparti afslutte min tale med at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til at skabe ro om ældrepolitikken ved:

- at fremlægge forslag til en fremtidig regulering af alle overførselsindkomster i takt med årslønsudviklingen for de beskæftigede, jf. Folketingets dagsorden vedtaget 18. maj 1989;

- at udarbejde og senest i folketingssamlingen 1990–91 at fremlægge en langsigtet sammenhængende perspektivplan for hele ældreområdet, som indeholder en socialt afbalanceret forenkling af de mange uigennemskuelige og vanskeligt administrerbare ordninger.

Folketinget opfordrer samtidig regeringen til at afstå fra betydelige og pludselige forringelser for den enkelte pensionist vedrørende efterløn, boligydelse, hjemmehjælp, varmemhjælp m.v.

Større ændringer i ældrepolitikken må afvente fremlæggelsen af perspektivplanen og bør bygge på et bredt flertal i Folketinget.

Herefter går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 10).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

Karen Højte Jensen (KF):

I den konservative folketingsgruppe glæder vi os over de mange initiativer, der allerede er sat i værk, og over dem, der er på vej over hele ældreområdet. Det er kommunerne, der her er spydspidser, og der er i adskillige kommuner sat flotte skibe i søen, og de kommuner, som endnu ikke er nået til tegnebrættet, må se at komme i gang. Det drejer sig om at skabe gode rammer og muligheder for vore ældre medborgere. Vi ved, at såvel den gennemsnitlige levealder som den maksimale levealder forlænges, og det kræver planlægning for at kunne imødekomme de behov, der naturligt følger i kølvandet på denne kendsgerning – planlægning både